

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. IV. Vtrum prædictis verbis formarum insit aliqua vis creata effectiua
consecrationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

ARTICVLVS IV.

*Virum predictis verbis formarum insi:
aliqua vis creata effectiua con-
secrationis?*

Resp. affir.

AFFIRMAT, quam rem fusiùs disputauimus
quæst. 62.

ARTICVLVS V.

Virum predicta locutiones sint verae?

Resp. affir.

AFFIRMAT, non quòd suum obiectum præ-
supponat, seu rem per illa significatam esse
in principio orationis, (quod nullo modo postu-
lat veritas orationis) sed significant esse saltem in
termino; quòd verum est, cum substantia panis &
vini in eodem termino verè conuertatur in corpus
& sanguinem Christi.

DV B I V M I.

*Quid designet particula, Hoc, in hac pro-
positione, Hoc est corpus meum?*

32.

Argumen-
tum hære-
ticorū con-
tra veritatē
corporis
Christi in
Eucharis-
tia.

INTER cætera argumenta, quibus hæretici co-
nantur probare corpus Christi non esse verè,
& realiter in Eucharistia, vnum ducitur ex formâ
consecrationis, *hoc est corpus meum*. nam in eâ pro-
positione, *Hoc*, demonstrat panem, atqui panis non
est verè, & realiter corpus Christi, ergo. Maior
probat, particula *Hoc* demonstrat id, quòd sa-
cerdos tenet præ manibus, vel habet præsens; illud
autem est panis.

Confir. 1. particula, *Hoc*, demonstrat aliquid an-
te finem orationis, non potest autem aliud de-
monstrare, quàm panem.

Confir. 2. hæc particula designat singularem sub-
stantiam, non aliam, quàm panem, ergo. Antece-
dens probatur pro priori parte, hæc propositio
omnium iudicio est singularis; atqui non posset
esse singularis nisi significaret substantiam singu-
larem; & ita sensu Berengarius, teste Guitmund.
lib. 2. de veritate corporis & sanguinis Chris-
ti in Eucharistia post medium, quem sequuntur
Caluinistæ.

33.

Quorun-
dā Catho-
licorum o-
pinio.

Ex eâ occasione quæritur quid designet prono-
men, *Hoc*; & quidem, prætermisso hoc hæretico-
rum errore, quidam Catholici censent denotare
contentum sub his speciebus, ita vt, cum dicitur:
hoc est corpus meum, idem sit, atque: contentum sub
his speciebus est corpus meum, & proinde subie-
ctum huius propositionis sit singulare sub quadâ
ratione communi expressum, tenent Palud. dist. 8.
quæst. 3. art. 1. Capr. quæst. vnica art. 3. ad 1. Sco-
ti contra 5. conclusionem, & alij quibus videtur
accedere D. Th. hic. Secundum hanc explicatio-
nem patet quomodo propositio sit vera, quia ve-
rum est, contentum sub his speciebus est corpus
Christi, licet enim sub speciebus vsque ad finem
orationis sit substantia panis, tamen in fine poni-
tur corpus Christi, quòd enuntiatur per illam
propositionem.

34.

Alia opinio
aliorum.

Aliorum sententia est quòd particula, *Hoc*, de-
monstret quidem aliquid, non tamen sortiatu suū
significatum ante finem orationis, sed solum quan-

do ea completur, sitque is sensus, *Hoc*, quòd sub
speciebus est præsens in fine orationis, est corpus
meum. ex quâ explicatione patet quòd significatū
particulæ, *Hoc*, suspendatur vsque ad finem oratio-
nis ante cuius complementum nihil præsens de-
monstret. Hæc sententia est probabilior, melius-
que explicat quomodo propositio sit vera.

Probat, quando quis ducens lineam dicit *hoc
est linea*, particula, *hæc*, non sortitur suam signifi-
cationem, nec demonstrat quidquam præsens, an-
tequam finiatur oratio, nec desinit esse vera,
etiā si significatio subiecti propositionis suspen-
datur vsque ad finem propositionis: similiter ergo
in præsentī particula, *Hoc* non demonstrat quid-
quam quòd sit præsens ante finem propositionis,
cum ponat id, quòd enuntiat.

2. Particula, *Hoc*, designat indiuiduum aliquod
sensibile, quòd non potest designare, nisi eius si-
gnificatio suspendatur vsque ad finem oratio-
nis.

Prior pars antecedentis probatur, cum dicitur:
hoc est corpus meum, non solum demonstratur in-
tellectui, sed sensui, alioquin non esset opus præ-
sentia sensibili ipsius materiæ; igitur illa particu-
la demonstrat indiuiduum sensibile.

Posterior pars patet, si significatio non suspen-
datur, ergo dabitur aliquod indiuiduum sensibi-
le, quòd demonstraretur per illam particulam, *Hoc*,
cum primum est pronuntiata; nullum autem aliud
esse potest, quàm panis, igitur sensus propositio-
nis, *hoc est corpus meum*, erit: *panis est corpus meum*,
quòd intendunt hæretici.

Dices contineri indiuiduum sensibile ex parte
specierum, licet non ex parte eius, quòd significa-
catur in recto. verum id non sufficit, quia hæc
propositio, *hoc est corpus meum*, est singularis; er-
go debet habere singulare subiectum, non est au-
tem singulare, si solum id, quòd ponitur in obli-
quo, sit singulare, quòd verò ponitur in recto,
sit commune, prout iuxta explicationem prio-
ris sententiæ accidit, scilicet contentum sub
his speciebus: nam constat illum terminum, *con-
tentum*, qui ponitur in recto non esse singula-
rem.

Confir. Christus non dixit, *Hoc*, id est, *hæc species*, est
corpus meum, sed, *hoc* per modum subiecti specie-
rum; igitur non sufficit quòd dicatur: contentum
sub his speciebus, sed debet dici: *hoc* contentum.

Dices inuenitur etiam quædam ratio indiuidui
vagi ex parte eius, quòd ponitur in recto.

Resp. id non sufficere, quia particula, *Hoc*, fa-
cit indiuiduum ex demonstratione, (non verò va-
gum, 2. indiuiduum vagum non potest dici de-
monstrari sensui, sicut per pronomen, *Hoc*, de-
monstratio fieri debet.

Ex his patet quomodo hæc oratio, *Hoc est cor-
pus meum*, sit vera, & quid demonstretur per pro-
nomen, *Hoc*; demonstratur enim corpus Chris-
ti sub ratione præsentis sub speciebus, quæ ra-
tio inuenitur in complemento orationis, & non
antè, atque adeò illud pronomen non sortitur
suum significatum ante complementum oratio-
nis.

Dices, iuxta hanc explicationem per hanc pro-
positionem nihil aliud significatur quàm cor-
pus meum est corpus meum, quòd est alienum à com-
muni conceptu, & reiectum à D. Thom. in cor-
pore articuli, quia illa propositio, *corpus meum est
corpus meum*, est propositio identica, & non efficit
corpus Christi.

Resp.